

гаха свръхчовъшки усилия и бързаха. Стръмнитъ скали не спрѣха капналитъ отъ умора, безсъние и гладъ сѣнки. Тѣзи сиви маси, които пълзѣха къмъ скалистия връхъ, не бѣха човѣшки сѣщества, тѣ бѣха светци. Всички бързаха напредъ, догде не ги е забелязалъ противникътъ.

Въ 7:30 часа патрулитъ на 2-а дружини изскочи на височината, която е югозападно отъ нея, дадена за обектъ на полка, и я заеха. Едва сега неприятелскитъ патрули забелзяха настѣпленieto на полка и откриха огънь по нашитъ патрули. Това караше хората да бързатъ още повече. Сили вече не имъ оставаха. 5-а рота първа изскочи на заетата отъ патрулитъ височина. Следъ нея изскочи и останалитъ роти отъ 2-а и 3-а дружини. Дветъ орджия сѣщо заеха позиция. Ненадѣйно отзадъ се чу гърмежъ. Нашитъ планински орджия почваха да обстрелватъ дветъ неприятелски орджия на самия връхъ Биязъ тепе (к. 1235). Доловетъ отекнаха и разнесоха изъ своитъ усои ехото на топовнитъ гърмежи. Отъ минута на минута топовнитъ гърмежи се усилваха. Въ 8:30 часа пристигнаха на позиция и оставенитъ при Брѣгалница две планински орджия. Недадѣйното появяване на полка въ тила на противника, разположенъ на в. 1235, и откриване артилерийски огънь въ тила му произведоха страшна паника въ неговитъ редове. Въ бѣгство противникътъ почна да отстъпва къмъ в. Кавица и къмъ Пехчево. Къмъ 10 часа върхътъ Биязъ тепе (к. 1235) бѣ очистенъ, но 51-и полкъ го нѣмаше да го заеме. Този полкъ бѣше се спрѣлъ на гребена между р. Брѣгалница и в. Биязъ тепе и безпричинно дълго време стоя тамъ.

Следъ отстъпването на противника отъ к. 1235 лѣвиятъ флангъ на полка бѣше осигуренъ и Сливенци насочиха усилията си къмъ височината (обектъ на полка), която отстоеше на 2 клм. южно отъ к. 1235. Надпреварвайки се въ своя устремъ, ротитъ заеха следващия гребенъ и отстояха на около 1000 крачки отъ височинитъ — обектъ на полка. Тукъ противникътъ се държеше упорито на позицията си. Къмъ 10 часа артилерийскиятъ и пушеченъ огънь се засили и отъ дветъ страни. Нашитъ планински орджия съсрѣдоточиха огъня си по тази височина. Откри огънь по сѣщата височина и картечната рота. Въ редоветъ на противника се забеляза известно разколебание. Въ това време 12-а рота настѣпи стремително напредъ по седловината, която дѣлѣше противника отъ нашитъ роти, и се хвърли въ атака на ножъ. Настѣпиха съ викъ ура и 9-а и останалитъ роти на 2-а и 3-а дружини. Противникътъ не дочака удара, а се оттегли на следната по-низка съседна височина на пѣтя за Пехчево, за да прикрива отстъплението на останалитъ свои войски. Следъ малко гърцитъ напустнаха и тази височина, като отстъпиха въ бѣгство къмъ Пехчево, обстрелвани отъ нашитъ планински орджия. На позицията противникътъ остави много убити и ранени, едно орджие и много саряди.

Къмъ 11 часа Сливенци, заедно съ чичовци отъ 49-и полкъ, които настѣпиха вдѣсно къмъ сѣщата височина, бѣха пълни господари на всички височини на Биязъ тепе. Сливенци и този день се покриха съ нова слава. Отъ най-високата чука Биязъ тепе въ момента на най-тежки за Бѣлгария изпитания Сливенци манифе-